

Эдуард Асадов

Бенгальский тигр

Весь жар отдавая бегу,
В залитый солнцем мир
Прыжками мчался по снегу
Громадный бенгальский тигр.

Сзади - пальба, погоня,
Шум станционных путей,
Сбитая дверь вагона,
Паника сторожей...

Клыки обнажились грозно,
Сужен колючий взгляд.
Поздно, слышите, поздно!
Не будет пути назад!

Жгла память его, как угли,
И часто ночами, в плenу,
Он видел родные джунгли,
Аистов и луну.

Стада антилоп осторожных,
Важных слонов у реки, -
И было дышать невозможно
От горечи и тоски!

Так месяцы шли и годы.
Но вышла оплошность - и вот,
Едва почувяв свободу,
Он тело метнул вперед!

Промчал полосатой птицей
Сквозь крики, пальбу и страх.
И вот только снег дымится
Да ветер свистит в ушах!

В сердце восторг, не злоба!
Сосны, кусты, завал...
Проваливаясь в сугробы,
Он всё бежал, бежал...

Бежал, хоть уже по жилам
Холодный катил озноб,
Всё крепче лапы сводило,
И всё тяжелее было
Брать каждый новый сугроб.

אֲדוֹאָרְד אַסָּדָוָב

נֶמֶר בֶּנְגָלִי

שׁבּוֹרָה בְּקָרְוָן פְּדָלָת...
לְאֹזֶר שְׁמִינִים כְּחֹזֶל
רַץ בְּקִפְיצָות בְּשַׁלֵּג
נֶמֶר בֶּנְגָלִי גְּדוֹלָה.

הוֹשָׁאָר מַחְאָהָר הַגְּשָׁר,
וְשַׁקְשָׁוְקִי גְּלָגְלִים
מְרַדְּךָפָּהָרְזָדְפִּים עִם נְשָׁק
וּפְנִיקָת הַשּׁוֹמְרִים.

גּוֹלָן מְלֻתָּעָת בְּלוּעָן,
מְבָט דָּזְקָרְבָּן הַוְצָרָן.
נָסָן לְבָסּוֹף לְשָׁמָעוֹ:
הַוָּא לֹא יְחַזּוֹר. אֵין מַצְבָּה!

נְצַבְּט צִכְרָן רְוָתָס
בְּשָׁבִי. וּבְלִילָות
חַלְמָם חַלְמוֹת בְּרָם
עַל גְּנוּגָל וּמְסִידָזָת

וְעַל עֲדָרִי אַנְטִילָופָה,
פִּילִים לְלִידָה בְּנָפָר...
הַיָּה כָּה קְשָׁה לְנִשְׁׁוֹם פָּה
מְהֻמְרִירָה וּמְצָעָרָה!

חַלְפּוֹ לֹא שְׁבָועַ, לֹא חֹדֶשׁ...
אַךְ פָּעָם תְּפָלה טְעוּוֹת...
בְּעֵת שְׁהָרִים חֹפֶשָׁן
הַקְּפִיז אֶת גּוֹפָן בְּמַהְיוֹת.

הַוָּא עַפָּן - צִיפּוֹר מְפִוְופּוֹת -
מַעְלָן צַעְקוֹת אַשָּׁן.
הַגָּהָה - רַק סּוֹפהּ הַזְּרָעָת
וּשְׁלָג סְבִיבָן רְזַעַשׂ...

אֵין פְּחָד, אֵין כָּעֵס... פְּלָא -
שְׁמַקָּה בְּלִיבָּנוֹ פְּרָצָה.
נוֹפֵל בְּסֻחְפִּי הַשְּׁלֵג
הַמְשִׁיר נֶמֶר בְּרִיצָה.

הַמְשִׁיר, לִמְרוֹת שְׁקָרָעָד
שְׁלַט בְּגַוְפָוּ הַנְּחַלְשׁ
וּפְקָרִירָה הַקְּרָעָת
הַפְּרִיעָה כָּל-כָּר "לְקָמָת"
בְּכָל סְחָף שְׁלָג סְדָשׁ.

Чувствовал: кочнеет.
А может, назад, где ждут?
Там встретят его, согреют,
Согреют и вновь запрут...

Всё дальше следы уходят
В морозную тишину.
Видно, смерть на свободе
Лучше, чем жизнь в плену?!

Следы через все преграды
Упрямо идут вперёд.
Не ждите его. Не надо.
Обратно он не придёт.

הוא פש: עַבְרִי גּוֹף קָזְפָּאִים לֹא...
כֵּדָאִי אֲוִיל לְשׁוֹב?
פָּוֹגֶשִׁים אֶזְהָרָה, כִּי מִמְתִינִים לֹא,
פָּוֹגֶשִׁים... לְזֹגְרִים אֶזְהָרָה שׁוֹב...

אבל עקבותיו בחוץ
ואין הוא חושב לשוב –
נראה כי מין בחוץ
עדיף מני הכלוב?

מִכֶּל קְרַצְעִין וְהַפְּסִים
הָוּ רָצַח, בָּרָח, נִעְלָם...
טוֹסֵף לְבָסָרִים לְשֻׁמּוּעָה:
הָוּ לֹא יְחִזּוּר לְעוֹלָם!